

Statsobligationer; thi der sagdes i Gaar Aftes, at Udbyttet af Obligationer havde ingen Værdi for Obligationskursen, det gjorde ingen Ting, at man gennem Kildebeskatningen lagde Skat paa Kuponerne, det gjorde ingen Ting, det var ikke det, der regulerede Kursen. Men naar det ikke er det Udbytte, man faaar af sine Kuponer, der regulerer Kursen, finder jeg det rigtignok aldeles uforsvarligt, at man giver 4 pCt. af Statsobligationer. Jeg tror, vi kunne se bort det fra Forslag. Men jeg fastholder altsaa, at vi komme ikke bort fra at blive beskattede paa den ene eller den anden Maade, og at vi navnlig kunne komme bort fra, at en meget væsentlig Del af vore Skatter maa ligge paa faste Ejendomme, hvad der ikke er noget unaturligt i. Thi det er klart, at ihvorvel man har gjort en blødig Uret i en Menneskealder mod Hartkornet, er der jo dog en meget betydelig Del af Hartkornsbyrden, der faktisk hviler som Prioritet paa Ejendommene. Ejendommene ere købt og overtagne med en hvis Del af disse Skatter som en naturlig Ydelse, og det er kun uretfærdigt, at man vedblivende i den sidste Menneskealder har paabyrdet Hartkornet disse forøgede Skattepaalæg, som det nu gælder om at hæve. Om vi betale dem en Smule mere eller mindre, vil jo endelig ikke rette stort paa det Tryk, der hviler paa Erhvervslivet, men det, der knuger Erhvervslivet, og det baade i By og paa Land, er Prioritetsforholdene, den Usikkerhed i Prioritetsforholdene, hvorunder Erhvervslivet, særlig Landbruget, arbejder. Hvis vi gaa tilbage til 70erne, vil det erindres, at Jordbruget pludselig uden egen Skyld blev tvunget til at forandre sine Prioritetsforhold, fordi der efter Milliardperioden udbrød Børskriser rundt omkring, Spekulationen havde ødelagt Forholdene i Forretningsverdenen, og smaa og store Landejendomsbesiddere, som troede sig sikre for Livstid paa at kunne beholde Ejendommene i den Tilstand, hvori de vare, og leve af dem og dø paa dem, fik pludselig opsagt alle deres Prioriteter og bleve tvungne til at søge ny Laan, saaledes at de tabte indtil 25 pCt. i Kursen paa de Obligationslaan, som de maatte tage. Følgen var, at Jordbruget blev forarmet, og siden have jo disse Forhold fortsat sig i større eller mindre Grad. I Øjeblikket er jo Kursen saaledes, at der tabes 10—15 pCt., naar Laan skulle stiftes imod 1ste Prioritet. De sekundære Prioriteter ere o saaledes, at de skulle fornyes hver

5te, 10de, 15 Aar, og dertil medgaa meget betydelige Omkostninger til Stempel, Omkostninger ved Tinglæsninger og sligt, og endelig til Salær, saa at man godt kan sige, at sekundære Prioriteter her i Landet ikke haves under 6—7 pCt. Saadanne Forhold er det, der skade Erhvervslivet. Det er disse Forudsætninger, hvorpaa jeg har bygget mit Forslag. Jeg skal ganske kort gaa det igennem — jeg behøver selvfølgelig ikke at anvende lang Tid paa de 23 Paragraffer. Det Forslag, jeg stiller, gaar altsaa ud paa at gøre vor Skattelovgivning saa enkel som mulig, saaledes at den reduceres til kun at omfatte de indirekte Afgifter, væsentligt Tolden og Formue- og Indtægtsskatten, og mit Forslag resulterer i, at den Formue- og Indtægtskat, som jeg foreslaar, vil for Tiden kun bringe en Merudgift for Skatteyderne i personlige Skatter af 7 Mill. Kr. aarlig, medens Skattekommissionens Forslag medførte en Merudgift af 8,200,000 Kr. Det er altsaa billigere end Skattekommissionens Forslag, det gør ikke Uret til nogen Side, og det bringer alle Parter Fordele fremfor den nuværende Tilstand. Staten vil ved mit Forslag vinde 3 Mill. Kr., idet jeg medtager den ene Mill. Kr., som Skattekommissionen har antaget aarlig skulde gaa med til Tiendeafløsning. Den første Paragraf lyder saaledes: „Alle nuværende hidtil til Kommunen betalte personlige Skatter og Ejendomsskatter ophæves.“ Altsaa, alle personlige Skatter til Kommunen skulle ophæves. Derimod skulle de faste Skatter, Hartkornsskatter, Bygningsafgift og lignende, som hidtil ere betalte til Kommunen, overgaa til Staten og sammenlægges med de Statsskatter, der i Forvejen betales dertil. Men paa Grund af den Uret, der hidtil er gjort over for faste Ejendomme, særlig Hartkornet nedsættes de med 12 pCt. og fikseres derefter som en fast Byrde, hylende paa al Ejendom. I Stedet for de Skatter, som Kommunerne altsaa miste — og Formue- og Lejligheds-skatten samt Skat paa fast Ejendom til Kommunen andrage et aarligt Beløb af 31 Mill. Kr. — foreslaar jeg, at der af alle Ejendomsbesiddere i By og Land udstedes en 2den Prioritets-Obligation, der forrentes med $4\frac{1}{10}$ pCt. til Kommunen og med Sikkerhed næst efter et første Prioritetslaan, som kan optages forud indtil Halvdelen af Ejendommens Værdi. Vore Ejendommens Værdi udgør nu omtrent 4,000 Mill. Kr. Tage vi en anden Prioritet paa $\frac{2}{10}$ af Ejendommens Værdi, vil det svare til 800 Mill. Kr. og 4 pCt. Rente deraf til